

C/2023/1190

24.11.2023

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Spørgsmål og svar om gennemførelsen af nye EU-mærkningsbestemmelser for vin efter ændringen af forordning (EU) nr. 1308/2013 Europa-Parlamentets og Rådets og delegeret forordning (EU) 2019/33 Kommissionens

(C/2023/1190)

Dette dokument indeholder tekniske svar på spørgsmål, som Kommissionens tjenestegrene har modtaget, og som er blevet drøftet med eksperter fra medlemsstaterne i forbindelse med anvendelsen af de regler om mærkning af vin, der blev indført ved forordning (EU) 2021/2117 Europa-Parlamentets og Rådets ⁽¹⁾ om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 Europa-Parlamentets og Rådets ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »den ændrede forordning om den fælles markedsordning«).

Formålet med dette dokument er at hjælpe nationale myndigheder og virksomheder med at anvende denne EU-lovgivning. Det er kun Den Europæiske Unions Domstol, der har kompetence til at fortolke EU-lovgivningen autoritativt.

Indhold

	Side
Generelle spørgsmål	1
Ingrediensliste	4
Næringsdeklaration	7
Elektronisk mærkning	9

Generelle spørgsmål

- 1) *Hvad er forholdet mellem forordning (EU) nr. 1308/2013 og forordning (EU) nr. 1169/2011 Europa-Parlamentets og Rådets ⁽³⁾ med hensyn til mærkning af ingredienslisten og næringsdeklarationen?*

Artikel 118 i forordningen om den fælles markedsordning om horisontale bestemmelser anvendelse bestemmer, at forordning (EU) nr. 1169/2011 (i det følgende benævnt »fødevareinformationsforordningen«) finder anvendelse på mærkning og præsentation i vinsektoren, medmindre andet fremgår af forordningen om den fælles markedsordning. Dette betyder, at i mangel af specifikke regler i sektorlovgivningen for vin finder de generelle mærknings- og præsentationsregler, der er fastsat i fødevareinformationsforordningen, anvendelse. På samme måde indeholder fødevareinformationsforordningen den samme regel i artikel 1, hvori det fastsættes, at fødevareinformationsforordningen finder anvendelse, medmindre andre mærkningsbestemmelser er fastsat i særlige EU-bestemmelser om bestemte fødevarer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2117 af 2. december 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 262).

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2021.435.01.0262.01.DAN

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A32013R1308&qid=1697529611776>

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/ALL/?uri=celex%3A32011R1169>

Hvad angår næringsdeklarationen, finder bestemmelserne om fødevarerinformation derfor anvendelse, navnlig de relevante bestemmelser i artikel 30-35 i fødevarerinformationsforordningen, med undtagelse af den særlige regel, der er defineret i den ændrede forordning om den fælles markedsordning, og som gør det muligt at begrænse næringsdeklarationen på emballagen eller etiketten til energiværdien og angive den fuldstændige næringsdeklaration elektronisk.

Med hensyn til ingredienslisten finder bestemmelserne om fødevarerinformation også anvendelse, navnlig de relevante bestemmelser i artikel 18, 20, 21, stk. 1, og 22 og bilag VI-VIII, bortset fra de særlige regler, der er fastsat i den ændrede forordning om den fælles markedsordning, og som gør det muligt at angive ingredienslisten elektronisk, og i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33⁽⁴⁾, navnlig artikel 40 (anførelse på etiketten), artikel 41 (angivelse af allergifremkaldende stoffer), artikel 48a (angivelse af viningredienser og det udtryk, der skal anvendes) og bilag I (benævnelser for allergifremkaldende stoffer).

2) *Hvordan bør de nye obligatoriske oplysninger angives på etiketten?*

Som obligatoriske oplysninger, jf. artikel 119 i den ændrede forordning om den fælles markedsordning, skal næringsdeklarationen og ingredienslisten præsenteres i overensstemmelse med artikel 40, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2019/33, dvs. at de skal stå i samme synsfelt på beholderen som andre obligatoriske angivelser, så de kan læses samtidig, uden at det er nødvendigt at dreje beholderen, og skal anføres med typer, der ikke kan slettes og fremstår adskilt fra omkringstående tekst eller grafik.

Når alle obligatoriske oplysninger er anført på emballagen eller på den på emballagen fæstnede etiket, er de obligatoriske angivelser, der skal anføres i samme synsfelt, således følgende: i) betegnelse af den pågældende kategori af vinavlsprodukt (herunder, hvis det er relevant, udtrykket »dealkoholiseret«/»delvis dealkoholiseret«) med den undtagelse, der er fastsat i artikel 119, stk. 2, i forordningen om den fælles markedsordning for visse vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, ii) benævnelsen »beskyttet oprindelsesbetegnelse« (BOB) eller »beskyttet geografisk betegnelse« (BGB) og vinens betegnelse for vine med BGB/BOB iii) virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen, iv) angivelse af herkomst, v) aftapningsvirksomhedens navn eller, for visse produktkategorier (4, 5, 6 og 7), producentens eller forhandlerens navn, alt efter hvad der er relevant, vi) nettoindholdet, vii) sukkerindholdet i kategorierne mousserende vin (4, 5, 6 og 7), viii) næringsdeklaration, ix) ingredienslisten, x) datoen for mindste holdbarhed for vinavlsprodukter, der har undergået en behandling til dealkoholisering.

Hvis næringsdeklarationen og/eller ingredienslisten angives elektronisk, skal linket (QR-kode eller lignende) til næringsdeklarationen og/eller ingredienslisten anføres på etiketten i samme synsfelt som de øvrige obligatoriske oplysninger.

Hvis den fuldstændige næringsdeklaration angives elektronisk, skal den energiværdi, der skal angives på emballagen eller etiketten, angives i samme synsfelt som de øvrige obligatoriske oplysninger.

Hvis den fuldstændige ingrediensliste angives elektronisk, skal stoffer, der forårsager allergier eller intolerans, angives på emballagen eller etiketten, men ikke nødvendigvis i samme synsfelt som andre obligatoriske oplysninger (undtagelsen i artikel 40, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2019/33 finder anvendelse).

Undtagelsen for visse obligatoriske angivelser, der skal anføres uden for samme synsfelt, jf. artikel 40, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2019/33, gælder også for angivelsen af importøren, partiets nummer og datoen for mindste holdbarhed (i tilfælde af dealkoholiseret vin).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33 af 17. oktober 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser i vinsektoren, indsigelsesproceduren, restriktioner for anvendelsen, ændringer af produktspecifikationer, annullering af beskyttelsen og mærkning og præsentation (EUT L 9 af 11.1.2019, s. 2).
https://eur-lex.europa.eu/eli/reg_del/2019/33/oj?locale=da.

- 3) *Hvilke vine på hvilket markedsføringstrin skal på tidspunktet for anvendelsen af de nye mærkningsbestemmelser angive næringsdeklaration og ingrediensliste? F.eks. vin i tank/tønde/fad eller kun aftappet vin?*

Som hovedregel skal disse nye obligatoriske angivelser gælde for vin, der markedsføres fra den respektive anvendelsesdato, der er fastsat i forordning (EU) 2021/2117, dvs. den 8. december 2023. Vine, der er »produceret« før denne dato, kan dog fortsat markedsføres i henhold til de mærkningskrav, der var gældende før den 8. december 2023, indtil lagrene er opbrugt.

I overensstemmelse med fødevarereinformationsforordningens artikel 2 forstås ved »obligatorisk fødevarereinformation« de oplysninger, som den endelige forbruger skal have. Dette gælder, uanset hvilken beholder fødevareren markedsføres i. Denne bestemmelse gælder også for vin. Det ansvar, der påhviler operatørerne i forsyningskæden med hensyn til mærkning og præsentation, præciseres i artikel 8 i fødevarereinformationsforordningen, navnlig stk. 7.

- 4) *Hvornår kan en vin betragtes som produceret?*

Ifølge EU-lovgivningen omfatter produktion af vin ikke kun alkoholgæring, men også potentielt anvendelsen af visse ønologiske fremgangsmåder. Artikel 80 i forordningen om den fælles markedsordning henviser til de ønologiske fremgangsmåder, der skal anvendes »fremstilling og konservering af de produkter, der er angivet i bilag VII, del II«, og det præciseres yderligere, at ønologiske fremgangsmåder kun må benyttes til at sikre korrekt vinfremstilling, korrekt konservering eller korrekt forarbejdning af produktet. Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/934 ^(⁵) knytter samme forbindelse til fremstilling og konservering i artikel 1 (anvendelsesområde) og artikel 3 (tilladte ønologiske fremgangsmåder).

I denne forbindelse betragtes et vinavlsprodukt som »fremstillet«, når det opfylder de karakteristika og krav, der er fastsat i del II i bilag VII til forordningen om den fælles markedsordning for den pågældende vinkategori, herunder ved, hvor det er relevant, at gennemføre tilladte ønologiske fremgangsmåder baseret på reglerne i artikel 80 i og bilag VIII til nævnte forordning.

Eksempelvis betyder »Vin« (kategori 1) det produkt, som fremstilles udelukkende ved alkoholisk fuldstændig eller delvis gæring af friske druer, knuste eller ikke knuste, eller af druemost. Desuden skal vinen have opnået det krævede alkoholindhold og syreindhold, jf. del II, punkt 1), i bilag VII til forordningen om den fælles markedsordning.

Når der er tale om en »mousserende vin« (kategori 4), kan den, når den er fremstillet ved anden alkoholgæring, først betragtes som »fremstillet«, efter at anden gæring har fundet sted, og produktet har opnået dets alkoholindhold og overtryk som fastsat i del II i bilag VII til forordningen om den fælles markedsordning. Den blotte vinfremstilling af basisvinene eller fremstillingen af cuvée inden den 8. december 2023 berettiger ikke en undtagelse fra næringsdeklarationen.

Efter fremstillingen kan der i henhold til artikel 80 i forordningen om den fælles markedsordning anvendes andre ønologiske fremgangsmåder med henblik på at sikre korrekt konservering eller korrekt forarbejdning af et vinavlsprodukt.

- 5) *Hvordan vil mærkningsreglerne blive verificeret, navnlig for så vidt angår »fremstillet«?*

Håndhævelsen af reglerne for mærkning af vin henhører under medlemsstaternes myndigheders kompetence.

Alle indenlandske eller importerede vine, der markedsføres i EU efter den 8. december 2023, skal i princippet opfylde de nye mærkningskrav. Vin, der er fremstillet før den 8. december 2023 (for »fremstillet« se spørgsmål 4), kan dog fortsat markedsføres i overensstemmelse med de mærkningskrav, der var gældende før denne dato, indtil lagrene er opbrugt. For så vidt angår importerede vine anses vine, der er importeret før denne dato, for at være fremstillet før og derfor omfattet af denne fritagelse.

⁽⁵⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/934 af 12. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår vindyrkningsområder, hvor alkoholindholdet kan forhøjes, de tilladte ønologiske fremgangsmåder og restriktioner for produktion og konservering af vinavlsprodukter, minimumsalkoholindholdet for biprodukter og deres bortskaffelse samt offentliggørelsen af OIV-dossierer (EUT L 149 af 7.6.2019, s. 1).
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/da/ALL/?uri=CELEX:32019R0934>.

Ingrediensliste

6) *Hvilken form skal ingredienslisten have?*

De generelle regler i fødevareinformationsforordningen finder anvendelse på udformningen af ingredienslisten, da der ikke er fastsat særlige regler for vin. Disse regler findes i forordningens artikel 18-22 (se svaret på spørgsmål 1). Med hensyn til præsentationen af listen gælder følgende:

- Før ingredienslisten anføres en overskrift, der indeholder ordet »ingredienser«.
- Listen skal opregne ingredienserne efter faldende vægt henført til fremstillingstidspunktet. Ingredienser, der udgør mindre end 2 % af færdigvaren, anføres i en anden rækkefølge efter de øvrige ingredienser.
- Ingredienserne skal angives ved deres specifikke navn med de undtagelser, der er fastsat i fødevareinformationsforordningen og delegeret forordning (EU) 2019/33 (f.eks. »druer«, der henviser til råvaren).

7) *Howdan betegnes tilsætningsstoffer og tekniske hjælpestoffer, der anvendes i vinproduktionen? Bør tilsætningsstofferne præsenteres sammen med deres teknologiske funktion?*

I henhold til del C i bilag VII til fødevareinformationsforordningen skal tilsætningsstofferne i ingredienslisten betegnes ved hjælp af navnet på deres funktionelle kategori efterfulgt af deres specifikke betegnelse eller i givet fald e-nummeret. Bestemmelserne om mærkning af vin fastsætter ikke yderligere præsentationskrav i denne henseende.

Tabel 2 i del A i bilag I til delegeret forordning (EU) 2019/934 indeholder den fuldstændige liste over tilsætningsstoffer og tekniske hjælpestoffer, der kan anvendes i vinfremstilling, grupperer dem i de relevante funktionelle kategorier (surhedsregulerende midler, konserveringsmidler og antioxidant, stabilisatorer osv.) og fastlægger de udtryk, der skal anvendes til at angive de funktionelle kategorier og de stoffer, der skal opføres på ingredienslisten, som skal angives ved hjælp af de angivne navne (kolonne 1), eller alternativt tilsætningsstoffernes E-numre (kolonne 2).

Artikel 48a, stk. 5, i delegeret forordning (EU) 2019/33 giver mulighed for at angive tilsætningsstoffer under kategorierne »surhedsregulerende midler« og »stabilisatorer«, der er lignende eller indbyrdes substituerbare, ved at anvende udtrykket »indeholder .... og/eller«, efterfulgt af højst tre tilsætningsstoffer, hvis mindst ét af dem forekommer i det færdige produkt.

8) *Skal kun allergifremkaldende tilsætningsstoffer og tekniske hjælpestoffer anføres på ingredienslisten?*

Fødevaretilsætningsstoffer betragtes som en ingrediens i overensstemmelse med den generelle definition af »ingrediens« i fødevareinformationsforordningen (artikel 2, stk. 2, litra f)), og derfor er alle tilsætningsstoffer, der anvendes i vinfremstilling, en integreret del af ingredienslisten. I henhold til artikel 20, litra b), i fødevareinformationsforordningen kræves det ikke, at fødevaretilsætningsstoffer og enzymer, der anvendes som tekniske hjælpestoffer, opføres på ingredienslisten. Artikel 9, stk. 1, litra c), i samme forordning foreskriver imidlertid obligatorisk angivelse af enhver ingrediens eller ethvert teknisk hjælpestof, der forårsager allergier eller intolerans, og som anvendes ved fremstilling af produktet, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form.

Alle tilsætningsstoffer og tekniske hjælpestoffer, der er tilladt i vinfremstilling i EU, er fastsat i del A, tabel 2, i bilag I til delegeret forordning (EU) 2019/934.

Sammenfattende skal ingredienslisten indeholde alle tilsætningsstoffer og de tekniske hjælpestoffer, der forårsager allergier eller intolerans, og som anvendes ved fremstillingen af den mærkede vin, og som stadig findes i færdigvaren.

9) *Hvordan skal allergifremkaldende stoffer fremgå af etiketten?*

Alle stoffer, der forårsager allergier eller intolerans, og som findes i det færdige produkt, eventuelt i ændret form, skal angives på etiketten. Der er to muligheder for at præsentere dem på etiketten:

- a) Hvis ingredienslisten er anført på etiketten, skal alle stoffer, der forårsager allergier eller intolerans, angives som ingredienser i ingredienslisten. Navnet på stoffet eller produktet skal i henhold til fødevarerinformationsforordningens artikel 21, stk. 1, fremhæves visuelt på en måde, der klart adskiller det fra de øvrige ingredienser på listen, for eksempel ved hjælp af skrifttype, typografi eller baggrundsfarve.
- b) Hvis ingredienslisten angives elektronisk, skal alle stoffer, der forårsager allergier eller intolerans, angives på emballagen eller den på emballagen fæstnede etiket. Foran præsentationen skal ordet »indeholder« efterfulgt af betegnelsen på det eller de tilsvarende stoffer eller produkter, der er vist i overensstemmelse med artikel 41, artikel 48a, stk. 4, og bilag I i delegeret forordning (EU) 2019/33. I så fald bør den fuldstændige ingrediensliste, der angives elektronisk, følge de samme regler som beskrevet i litra a).

10) *Hvis etiketten indeholder en ingrediensliste med allergifremkaldende stoffer, kan allergenoplysningerne da gentages i formen »indeholder...« eller ved hjælp af et piktogram?*

Oplysningerne om stoffer, der forårsager allergier eller intolerans, bør ikke gentages, uden at dette berører eksisterende EU-bestemmelser for specifikke fødevarer ⁽⁶⁾. Fødevarerinformationsforordningen kræver udtrykkeligt, at oplysninger om stoffer, der forårsager allergier eller intolerans, skal angives i ingredienslisten. I mangel af en ingrediensliste skal angivelsen af disse stoffer omfatte ordet »indeholder« efterfulgt af betegnelsen på stoffet eller produktet.

For vin er anvendelsen af et piktogram som en valgfri oplysning, der ledsager de obligatoriske angivelser under henvisning, fortsat den eneste mulige gentagelse, jf. artikel 41, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2019/33.

11) *Hvilke regler gælder der for angivelse af de stoffer, der forårsager allergier eller intolerans, på etiketten?*

Artikel 41 i delegeret forordning (EU) 2019/33 indeholder bestemmelser om de benævnelser, der skal anvendes til mærkning af visse stoffer eller produkter, der forårsager allergier eller intolerans, jf. artikel 21 i fødevarerinformationsforordningen, vedrørende sulfitter, æg og ægbaserede produkter samt mælk og mælkebaserede produkter. Disse benævnelser er opført i del A i bilag I til forordningen.

De bør fortsat også anvendes i ingredienslisten af konsekvenshensyn og i betragtning af, at forbrugerne er fortrolige med dem.

I artikel 48a, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2019/33 henvises der til andre stoffer, der forårsager allergier eller intolerans, end dem, der er opført i artikel 41, da visse kendte allergifremkaldende stoffer ikke er omfattet af artikel 41. I disse meget begrænsede tilfælde skal de stoffer, der forårsager allergier eller intolerans, opføres i overensstemmelse med deres specifikke betegnelse, jf. del A, tabel 1, kolonne 2, i bilag I til delegeret forordning (EU) 2019/33 (f.eks. »hvedeprotein«).

12) *Skal de stoffer, der anvendes til berigelse, angives i ingredienslisten?*

Ja. De stoffer, der anvendes til berigelse, betragtes som ingredienser i henhold til artikel 2, stk. 2, litra f), i fødevarerinformationsforordningen, for så vidt som de tilsættes under fremstillingen og findes i det færdige produkt, også selv om de er i ændret form, og bør derfor angives i ingredienslisten.

⁽⁶⁾ Kommissionens meddelelse af 13. juli 2017 vedrørende information om stoffer eller produkter, der forårsager allergier eller intolerans, som opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevarerinformation til forbrugerne (EUT C 428 af 13.12.2017, s. 1). [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XC1213\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XC1213(01)).

13) *Hvordan angives sukker til tilsætning i ingredienslisten?*

Tilladte tilsætningsprocesser og -stoffer er beskrevet i del I i bilag VIII til forordningen om den fælles markedsordning. I overensstemmelse med de regler, der er fastsat for ingredienslisten for vinavlsprodukter i artikel 48a, stk. 2, i forordning (EU) 2019/33, kan koncentreret druemost og rektificeret koncentreret druemost hver især erstattes af udtrykket »koncentreret druemost«, eller de kan grupperes sammen og kun opføres på ingredienslisten som »koncentreret druemost«. Saccharose, som er det andet stof, der er tilladt som tilsætning, skal anføres særskilt. I henhold til del B i bilag VII til fødevarereinformationsforordningen kan »alle kategorier af saccharose« angives med betegnelsen »sukker«, selv om denne betegnelse ikke er obligatorisk.

14) *Skal gær angives som ingredienser?*

Gær, der anvendes til vinfremstilling, behøver ikke at være anført som ingredienser. I overensstemmelse med del A, tabel 2, i bilag I til delegeret forordning (EU) 2019/934 anvendes de som tekniske hjælpestoffer. I henhold til artikel 20, litra b), nr. ii), i fødevarereinformationsforordningen kræves det ikke, at tilsætningsstoffer, der anvendes som produktionshjælpemidler, opføres på ingredienslisten. Andre komponenter eller dele af gær, der anvendes med særlige funktioner i vinproduktionen, betragtes også som tekniske hjælpestoffer og falder derfor ind under samme undtagelse. Den eneste gærforbindelse, der skal nævnes på ingredienslisten, er gærmanoprotein, da dette anvendes som tilsætningsstof, jf. del A, tabel 2, i bilag I til delegeret forordning (EU) 2019/934.

15) *Hvis alle mulige alternativer i gruppen af surhedsregulerende midler og stabilisatorer er angivet i mærkningen, skal de da angives i en bestemt rækkefølge?*

Nej. Det eneste krav vedrørende rækkefølgen for angivelse af ingredienserne er dem, der er beskrevet i artikel 18, stk. 1, sammenholdt med del A i bilag VII til fødevarereinformationsforordningen. Desuden behøver alle ingredienser, der udgør mindre end 2 % af færdigvaren, ikke at følge en særlig rækkefølge i henhold til del A, punkt 6, i bilag VII til fødevarereinformationsforordningen.

16) *Skal udtrykkene »aftappet i en beskyttende atmosfære« eller »kan være aftappet i en beskyttende atmosfære« efterfølges af en angivelse af den anvendte emballagegas, eller skal de mulige alternativer til emballagegas anføres?*

Det fremgår klart af artikel 48a, stk. 6, i delegeret forordning (EU) 2019/33, at »[a]ngivelsen af tilsætningsstoffer, der henhører under kategorien 'emballagegasser' i ingredienslisten, kan erstattes af den specifikke angivelse 'aftappet i en beskyttende atmosfære' eller 'kan være aftappet i en beskyttende atmosfære'«. Hvis en af disse specifikke angivelser anvendes, behøver de anvendte gasser ikke at være opført særskilt hverken i ingredienslisten eller i tillæg til de specifikke angivelser. Henvisningen til emballagegasser, der vises med ovennævnte specifikke angivelser, skal, når de anvendes, præsenteres i samme synsfelt som ingredienslisten.

Hvis emballagegasserne er angivet i ingredienslisten (dvs. hvis den specifikke angivelse ikke anvendes), skal de præsenteres efter de samme regler som alle andre tilsætningsstoffer (dvs. funktionel kategori efterfulgt af navnet eller, hvis det er relevant, E-nummer).

17) *Hvis der anvendes alternativer til emballagegas, er der da en bestemt rækkefølge, emballagegasserne skal angives i?*

Delegeret forordning (EU) 2019/33 giver ikke mulighed for at opføre alternative emballagegasser på listen. Den anvendte emballagegas bør angives i ingredienslisten med dens specifikke angivelse eller erstattes af en af følgende angivelser: »aftappet i en beskyttende atmosfære« eller »kan være aftappet i en beskyttende atmosfære«.

18) *Hvordan skal hovedingrediensen i en vin angives på etiketten? Ifølge definitionen fremstilles vin af hele eller knuste druer eller druemost. Druemost er et naturligt mellemprodukt fremstillet direkte af druer. I hvilke situationer bør druemost derfor angives som ingrediens, og i hvilke situationer bør druer angives som ingrediens?*

Som det følger af artikel 48a, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2019/33, kan angivelsen af de råvarer, der udgør »hovedingrediensen« i vin, ske ved at angive, om der er anvendt druer, knuste druer og/eller druemost, eller ved at erstatte dem alle med benævnelsen »druer«. Bestemmelsen giver de erhvervsdrivende en mulig forenkling, som de kan anvende på frivilligt grundlag.

Næringsdeklaration

- 19) *I hvilken form skal næringsdeklarationen præsenteres? Bør det være en tabel, eller er der andre mulige former?*

Præsentationen af næringsdeklarationen er reguleret i artikel 34 i fødevareinformationsforordningen.

Hvis pladsen er tilstrækkelig, skal næringsdeklarationen præsenteres i tabelformat med tallene under hinanden. Er pladsen ikke tilstrækkelig til en tabel, opstilles deklARATIONEN i linjeformat. Hvis næringsdeklarationen angives elektronisk, bør næringsdeklarationen altid præsenteres i tabelformat med tallene under hinanden, da der her ikke er nogen pladsbegrænsninger.

Rækkefølgen af de forskellige elementer i næringsdeklarationen er fastlagt i bilag XV til fødevareinformationsforordningen. For de obligatoriske elementer vil denne rækkefølge være: energi, fedt (heraf mættede fedtsyrer,...), kulhydrat (heraf sukkerarter,...), protein, salt. Eller i tabelformat:

energi
fedt
heraf
– mættede fedtsyrer
kulhydrat
heraf
– sukkerarter
protein
salt

Der er også særlige regler for rækkefølgen af andre elementer, der kan tilføjes næringsdeklarationen i henhold til artikel 30, stk. 2, i fødevareinformationsforordningen (f.eks. polyoler), men disse er ikke obligatoriske.

Hvis indholdet af næringsdeklarationen på emballagen eller etiketten er begrænset til energiværdien, dvs. i tilfælde, hvor den fuldstændige næringsdeklaration angives elektronisk, giver det nye stk. 4 i artikel 119 i den ændrede forordning om den fælles markedsordning udtrykkeligt mulighed for at udtrykke energiværdien ved hjælp af symbolet »E« efterfulgt af værdien.

- 20) *Fødevareinformationsforordningen indeholder — ud over energiværdien — bestemmelser om angivelse af mængden af fedt, mættede fedtsyrer, kulhydrat, sukkerarter, protein og salt. Hvis nogle af disse ikke findes i vin (f.eks. for fedt eller mættet fedt), skal indholdet da angives med »0«, eller skal det bare udelades helt fra etiketten?*

I fødevareinformationsforordningens artikel 34, stk. 5, bestemmes det, at hvis energiværdien eller mængden af næringsstof(fer) i et produkt er ubetydelig, kan oplysningerne vedrørende disse elementer erstattes af en erklæring som f.eks. »Indeholder ubetydelige mængder af ...«, som anbringes i nær tilknytning til næringsdeklarationen, hvis der findes en sådan.

I modsat fald skal alle obligatoriske elementer angives i den rækkefølge, der er fastsat i artikel 34 i fødevareinformationsforordningen, herunder når værdien er nul.

- 21) *Er det nødvendigt med andre bestanddele end fedt, mættede fedtsyrer, kulhydrat, sukkerarter, protein og salt i næringsdeklarationen?*

I henhold til fødevareinformationsforordningens artikel 30, stk. 1, skal den obligatoriske næringsdeklaration indeholde energiværdien og mængden af fedt, mættede fedtsyrer, kulhydrater, sukker, protein og salt. I overensstemmelse med artikel 30, stk. 2, i samme forordning kan det obligatoriske indhold suppleres med oplysninger om mængden af et eller flere af følgende elementer, hvor det er relevant: enkeltumættede fedtsyrer, flerumættede fedtsyrer, polyoler, stivelse, kostfibre, vitaminer og mineraler som anført i bilag XIII, del A, punkt 1, når de forekommer i betydelig mængde som defineret i forordningens bilag XIII, del A, punkt 2.

- 22) *Hvordan fastsættes værdierne for de forskellige næringslementer? Er det nødvendigt at foretage en analyse for hver vin og hver høst, eller kan der også beregnes værdier (f.eks. for kalorier via alkoholindholdet og restsukkeret)?*

Hvad angår mærkning af næringsdeklarationens værdier, finder de relevante artikler i fødevareinformationsforordningen anvendelse.

Navnlig er værdierne i næringsdeklarationen i overensstemmelse med artikel 31 (beregning) gennemsnitsværdier baseret på: a) fabrikantens analyse af fødevarer, b) kendte eller faktiske gennemsnitsværdier vedrørende de anvendte ingredienser eller c) sædvanligvis fastlagte og accepterede data.

Energiværdien beregnes ved hjælp af de omregningsfaktorer, der er fastsat i bilag XIV til fødevareinformationsforordningen, og angives i kilojoule (kJ) og kilokalorier (kcal) med angivelse af kilojoule først og kilokalorier bagefter, jf. forordningens bilag XV.

Energiværdier og næringsværdier skal angives pr. 100 g eller pr. 100 ml (artikel 32, stk. 2, i fødevareinformationsforordningen).

- 23) *På grund af vinproduktionens art kan de enkelte partier være forskellige fra hinanden. Hvad er tolerancegrænsen for forskellen mellem oplysningerne på etiketten og vinen faktiske energi- og næringsstofindhold?*

Toleranceerne for næringsdeklarationen for vin er de samme som i fødevareinformationsforordningen, som angiver, at energiværdien og mængden af næringsstoffer bør mærkes som den »gennemsnitsværdi«, der defineres som den værdi, der bedst repræsenterer den mængde næringsstof, som en given fødevarer indeholder, og ved hvilken der tages hensyn til den margen, der skyldes sæsonmæssige variationer, forbrugsmønstre og andre faktorer, som kan have indflydelse på den faktiske værdi (jf. punkt 13 i bilag I til fødevareinformationsforordningen).

Kommissionens tjenestegrene har udstedt en vejledning ⁽⁷⁾ til medlemsstaternes kompetente myndigheder om fastsættelse af tolerancer for næringsstofværdier, der er angivet på en etiket. Kommissionens tjenestegrene udsendte også en oversigtstabel ⁽⁸⁾, der giver et overblik over de forskellige toleranceværdier i vejledningen.

Det fremgår af vejledningen, at fødevarevirksomhedsledere bør handle i god tro for at sikre en høj grad af nøjagtighed i næringsdeklarationen. Navnlig bør de oplyste værdier tilnærme sig gennemsnitsværdierne på tværs af flere partier og bør ikke fastsættes på nogen af yderpunkterne i et defineret toleranceområde.

For så vidt angår angivelsen af alkoholindholdet finder tolerancebestemmelserne i artikel 44 i delegeret forordning (EU) 2019/33 dog anvendelse.

- 24) *Hvad er toleranceerne mellem de værdier, der er angivet på etiketten, og det faktiske indhold i vinen, hvis de viste værdier kan ændre sig i løbet af de år, hvor vinen bliver ældre?*

I henhold til fødevareinformationsforordningens artikel 31, stk. 3, skal energiværdien og de mængder af næringsstoffer, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1-5, være den samme som for fødevarer, således som den sælges, idet der også tages hensyn til de tolerancer, der er nævnt i det foregående spørgsmål.

- 25) *Hvilken størrelse skal typerne have?*

De generelle regler om præsentation af obligatoriske angivelser for vinavlsprodukter, jf. artikel 119 i forordningen om den fælles markedsordning, er fastsat i artikel 40 i delegeret forordning (EU) 2019/33. I henhold til artikel 40, stk. 3, skal størrelsen på de typer, der er anvendt for disse obligatoriske angivelser, herunder de typer, der anvendes til at præsentere næringsdeklarationen og ingredienslisten, være lig med eller større end 1,2 mm, uanset hvilket typeformat der er anvendt.

⁽⁷⁾ https://food.ec.europa.eu/system/files/2016-10/labelling_nutrition-vitamins_minerals-guidance_tolerances_1212_en.pdf.

⁽⁸⁾ https://food.ec.europa.eu/system/files/2016-10/labelling_nutrition-vitamins_minerals-guidance_tolerances_summary_table_012013_en.pdf.

Elektronisk mærkning

- 26) Vil et særligt system/en særlig software til elektronisk angivelse af oplysninger være obligatorisk? Kan de fuldstændige næringsoplysninger, der angives elektronisk, og som er angivet på emballagen, ske ved hjælp af de mindre udbredte 2d-koder?

Den ændrede forordning om den fælles markedsordning præciserer ikke, hvilke elektroniske midler der bør anvendes til at angive næringsdeklarationen og ingredienslisten andre steder end på etiketten, eller nogen specifikke elektroniske typer af adgang til sådanne oplysninger. Den eneste betingelse, der er fastsat i den ændrede forordning om den fælles markedsordning, er, at det system, der skal anvendes, ikke må indsamle eller spore brugerdata. Kommissionen har ikke tilsvarende beføjelser til at fastlægge yderligere regler om e-mærkning eller specifikke elektroniske midler, der skal anvendes.

Oplysningerne kan i princippet gives ved hjælp af elektroniske midler, elektronisk mærkning eller e-mærkning, der er offentligt tilgængelige via en strekkode af enhver art (QR, anden 2D end QR, 1D, en chip) med et link til onlineoplysninger, som kan hentes ved hjælp af værktøjer med universel adgang (dvs. en smartphone).

Visningen af linket til de elektroniske oplysninger på emballagen eller på etiketten bør være i overensstemmelse med kravene i artikel 12 og 13 i fødevareinformationsforordningen om præsentation af obligatoriske oplysninger. Den skal nemlig være anbragt direkte på emballagen eller på en etiket, der er anbragt på et iøjnefaldende sted, således at den er let synlig, letlæselig og, hvis det er relevant, ikke kan slettes. Den må under ingen omstændigheder være skjult, tildækket eller opdelt ved andre påskrifter eller billeder eller andre materialer.

Desuden bør den give let, direkte og universel adgang til oplysningerne på en måde, der kan sammenlignes med oplysningerne på emballagen eller den på emballagen fæstnede etiket. Anvendelse af højt specialiserede eller ikke gængse midler til at give adgang til oplysninger opfylder ikke målene for e-mærkning og ville være et uhensigtsmæssigt middel til forbrugeroplysning.

- 27) Kan den fuldstændige næringsdeklaration og ingredienslisten gøres tilgængelig elektronisk ved hjælp af en QR-kode på vinetiketten, der er knyttet til en elektronisk etiket, som indeholder den fuldstændige deklaration og ingredienslisten?

I henhold til den ændrede forordning om den fælles markedsordning kan både næringsdeklarationen og ingredienslisten angives »elektronisk på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket«. QR-koder er faktisk en af de mulige metoder til at give forbrugerne adgang til ovennævnte elektroniske oplysninger på etiketten eller på emballagen.

- 28) Kan en QR-kode tilføjes som en ekstra »selvklæbende mærkat« ud over den oprindelige flaskeetiket, eller skal den være en del af producenternes oprindelige etiket?

I punkt 2.2 i Kommissionens meddelelse om spørgsmål og svar om anvendelsen af fødevareinformationsforordningen ⁽⁹⁾ hedder det, at »[e]tiketterne må ikke være lette at fjerne af hensyn til tilgængeligheden af eller adgangen til den obligatoriske fødevareinformation til forbrugerne«.

Desuden fritager elektronisk angivelse af de detaljerede oplysninger, der er relevante for ingredienslisten og næringsdeklarationen, ikke fra forpligtelsen til at fremlægge de relevante oplysninger i overensstemmelse med EU-lovgivningen, uanset om QR-koden er en mærkat eller ej. I overensstemmelse med artikel 40, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2019/33 skal det navnlig sikres, at de oplysninger, der er relevante for ingredienslisten og næringsdeklarationen, som er obligatoriske oplysninger (artikel 119 i den ændrede forordning om den fælles markedsordning), står i samme synsfelt på beholderen, så de kan læses samtidig, uden at det er nødvendigt at dreje beholderen og skal anføres med typer, der ikke kan slettes og fremstår adskilt fra omkringstående tekst eller grafik.

⁽⁹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om spørgsmål og svar vedrørende anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevareinformation til forbrugerne (EUT C af 196 af 8.6.2018, s. 1).
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/ALL/?uri=CELEX%3A52018XC0608%2801%29>.

- 29) *Findes der designspecifikationer vedrørende næringsdeklarationen og den elektroniske fremstilling heraf, eller må den tilpasses?*

Reglerne for præsentation af næringsdeklarationen er dem, der er defineret i artikel 34 i fødevareinformationsforordningen, som også er beskrevet i afsnittet ovenfor, navnlig i spørgsmål 19 (se også afsnit 3 i Kommissionens meddelelse om spørgsmål og svar vedrørende anvendelsen af fødevareinformationsforordningen⁸). Disse regler finder anvendelse på næringsdeklarationen, hvad enten den præsenteres på den fysiske etiket eller elektronisk.

- 30) *Er det muligt via en QR-kode eller lignende at angive et link til den »elektroniske etiket« med den fuldstændige næringsdeklaration og ingredienslisten til producentens hjemmeside som en del af dennes websted?*

Nej. I henhold til artikel 119, stk. 5, i den ændrede forordning om den fælles markedsordning må oplysningerne om den fuldstændige næringsdeklaration og ingredienslisten ikke vises sammen med andre oplysninger bestemt til salg- eller markedsføringsformål, og der må ikke indsamles eller spores brugerdata. Efter Kommissionens opfattelse synes præsentationen af disse obligatoriske oplysninger som en del af producentens websted ikke at opfylde betingelserne i artikel 119, stk. 5, da en vinproducents websted typisk forventes at indeholde kommercielle oplysninger, der er relevante for markedsføring og/eller salg. Desuden sporer websteder normalt oplysninger om brugerne.

De elektroniske midler/platforme, som oplysningerne placeres på, bør give de samme garantier som dem, der gælder, når oplysningerne vises på emballagen eller den på emballagen fæstnede etiket, for så vidt angår oplysningernes læsbarhed, stabilitet, pålidelighed, holdbarhed og nøjagtighed i hele produktets levetid. Det forekommer tvivlsomt, at man kan sikre dette, hvis oplysningerne placeres på en producents websted, som let kan ændres når som helst, selv når produktet allerede er på markedet.

- 31) *Kan producenter angive yderligere QR-koder på andre etiketter end koder, der er »elektroniske midler«, hvorpå markedsføringsoplysninger vises?*

Angivelse af yderligere frivillige oplysninger på etiketten, f.eks. en supplerende QR-kode, er reguleret ved artikel 118 i forordningen om den fælles markedsordning, hvorefter mærkning af vinavlsprodukter ikke må suppleres med yderligere angivelser, medmindre sådanne angivelser opfylder kravene i fødevareinformationsforordningen.

I henhold til artikel 36, stk. 2, i fødevareinformationsforordningen må fødevareinformation, der gives på frivilligt grundlag, ikke vildlede forbrugeren, den må ikke være uklar eller forvirrende for forbrugeren, og den skal i givet fald bygge på relevante videnskabelige oplysninger. I henhold til artikel 37 i fødevareinformationsforordningen må sådanne oplysninger ikke anføres, så det går ud over den plads, der er til rådighed for de obligatoriske fødevareoplysninger.

Enhver anvendelse af yderligere QR-koder bør ikke vildlede eller skabe forvirring for forbrugerne og bør ikke gå ud over den plads, der er til rådighed for obligatoriske oplysninger, herunder de koder, der giver adgang til obligatoriske oplysninger elektronisk.

- 32) *Er det muligt at angive en enkelt QR-kode, som både vil fungere som EAN-kode og indeholde de obligatoriske oplysninger, såsom ingredienslisten og næringsværdien?*

Den vigtigste overvejelse med hensyn til præsentationen af oplysninger bør ikke være, om de er obligatoriske eller ej, men hvem oplysningerne er rettet til, og hvad der er formålet med forskellige oplysninger.

For så vidt angår de obligatoriske mærkningsoplysninger, der gives elektronisk (ingrediensliste og næringsdeklaration), er målgruppen forbrugerne, som bør kunne få øjeblikkelig adgang til oplysninger, der er korrekte og ikke vildledende for dem. EAN-oplysningerne er ikke rettet mod forbrugerne, men skal gøre det lettere for de erhvervsdrivende (producenter, sælgere, leverandører) at identificere varerne og lette og overvåge markedsføringen.

Anvendelsen af en enkelt QR-kode er ikke udelukket, hvis der ved scanning af den er en klar adskillelse af de oplysninger, der er rettet mod henholdsvis forbrugerne og de erhvervsdrivende. Det bør med andre ord forhindre, at oplysninger, der er irrelevante for forbrugerne, vises for dem, når de scanner koden.

- 33) Vil en webadresse, der er trykt på etiketten, hvor forbrugeren kan finde de relevante oplysninger, opfylde dette krav?

En simpel webadresse, der er trykt på etiketten, kan ikke anses for at opfylde mærkningskravene vedrørende angivelse af obligatoriske oplysninger elektronisk. De relevante oplysninger skal pr. definition være direkte tilgængelige ved hjælp af en maskinlæsbar kode, der giver direkte adgang til de relevante oplysninger. En anordning til universel adgang, f.eks. en smartphone, skal kunne læse/scanne koden på etiketten og straks lede brugeren til de relevante oplysninger.

- 34) Er det muligt, at etiketterne på forskellige vine fra samme producent kan indeholde yderligere oplysninger elektronisk på samme websted, eller bør hver type vin vise et link til et særskilt websted?

Obligatoriske oplysninger (ingrediensliste, næringsdeklaration) for forskellige vine, der angives elektronisk, kan præsenteres på samme websted, men linket på hver enkelt etiket bør utvetydigt føre til, at der for et eller flere partier af et enkelt referencevinprodukt vises specifikke oplysninger på en klart differentieret måde, som giver forbrugeren let adgang til de rette oplysninger, så det undgås, at de vildledes, på nøjagtig samme måde som en individuel trykt etiket gør det muligt at identificere et bestemt fødevarerprodukt.

- 35) Med hensyn til »dataindsamling« vil vi gerne vide, om den registreredes samtykke kan gøre dataindsamlingen lovlig?

I den ændrede forordning om den fælles markedsordning bestemmes det, at oplysningerne om den fuldstændige næringsdeklaration og ingredienslisten ikke må vises sammen med andre oplysninger bestemt til salgs- eller markedsføringsformål, og der må ikke indsamles eller spores brugerdata. Der er ingen undtagelser fra denne regel, og den giver derfor ikke mulighed for at anmode brugeren om samtykke til, hvorvidt vedkommendes data kan spores eller ej. Desuden bør forbrugernes/brugernes adgang til obligatoriske oplysninger være direkte og uden mellemliggende trin, f.eks. hvor de skal udfylde formularer eller indsende forespørgsler eller besøge mellemliggende websteder. Kommissionens tjenestegrene forventer, at koden, når den er læst/scannet, straks og direkte fører brugeren til de obligatoriske mærkningsoplysninger.

- 36) Hvad er Kommissionens fortolkning af begrebet »markedsføringsformål«? I hvilket omfang kan medtagelse af en anprisning i den elektroniske etiket (f.eks. om bæredygtighed, produktets oprindelse eller certificering osv.) betragtes som valgfrie oplysninger, der lovligt kan anføres på etiketten? Og hvornår kan denne anprisning i stedet betragtes som »markedsføring«?

Artikel 119, stk. 5, litra b), i den ændrede forordning om den fælles markedsordning henviser til »oplysninger bestemt til salgs- eller markedsføringsformål«. Dette bør fortolkes som en præsentation af de obligatoriske oplysninger i et neutralt miljø, der sikrer, at læserens opmærksomhed ikke afledes med det formål at sælge produktet, det være sig direkte (f.eks. via links til websteder, promovning, angivelse af salgssteder osv.) eller indirekte (f.eks. gennem design, der tilføjer visuel eller akustisk appel, vendinger eller udsagn, der kan appellere til forbrugeren, handelssprog eller andre kommercielle strategier, der har til formål at påvirke forbrugernes købsadfærd og -beslutninger).

Angivelse af yderligere frivillige oplysninger på etiketten (herunder også e-etiketter) er reguleret ved artikel 118 i forordningen om den fælles markedsordning, hvorefter mærkning af vinavlsprodukter ikke må suppleres med yderligere angivelser, medmindre de opfylder kravene i fødevarereinformationsforordningen. I henhold til artikel 36, stk. 2, i fødevarereinformationsforordningen må fødevarereinformation, der gives på frivilligt grundlag, navnlig ikke vildlede forbrugeren, jf. forordningens artikel 7, den må ikke være uklar eller forvirrende for forbrugeren, og den skal i givet fald bygge på relevante videnskabelige oplysninger. I henhold til artikel 37 i fødevarereinformationsforordningen må sådanne oplysninger desuden ikke anføres, så det går ud over den plads, der er til rådighed for de obligatoriske fødevarereoplysninger.

- 37) Ville angivelsen af et link til en vinproducents webshop på etiketten betragtes som et markedsføringsformål?

Angivelse af en webshop eller en vinproducents websted vil uden tvivl blive anset for at være et »markedsføringsformål«.

- 38) *Hvordan bør de oplysninger, der angives elektronisk, identificeres på etiketten for at informere om, hvad de elektroniske oplysninger indeholder? Kan QR-koden identificeres med et symbol (f.eks. bogstavet »i« for »information til forbrugerne«), eller skal den udtrykkeligt henvisne til de obligatoriske oplysninger, som QR-koden linker til? Ville en formulering være for byrdefuld og risikere at fragmentere det indre marked?*

I henhold til fødevarereinformationsforordningens artikel 13, stk. 1, skal obligatorisk fødevarereinformation anføres »på et iøjnefaldende sted, således at den er let synlig, letlæselig og, hvis det er relevant, ikke kan slettes. Den må under ingen omstændigheder være skjult, tildækket eller opdelt ved andre påskrifter eller billeder eller andre materialer«. Hvis der ikke er nogen klar henvisning på etiketten til indholdet af de oplysninger, der kan tilgås elektronisk, kan forbrugerne næppe fortolke eller forstå, hvilke oplysninger (obligatoriske eller ej) der findes på linket. Dette kan betragtes som obligatoriske oplysninger, der er skjulte, ikke iøjnefaldende og ikke let synlige.

Præsentationen af en QR-kode bør derfor være klar for forbrugerne med hensyn til dens indhold, dvs. de obligatoriske oplysninger, der angives elektronisk. Generiske udtryk eller symboler (som et »i«) er ikke tilstrækkelige til at opfylde kravene i denne bestemmelse. Hvis de oplysninger, der angives elektronisk (identificeret ved f.eks. en QR-kode), er ingredienslisten, skal der anvendes en overskrift som omhandlet i artikel 18, stk. 1, i fødevarereinformationsforordningen på samme måde som den nuværende praksis, der anvendes på trykte etiketter til andre fødevarer (dvs. som indeholder ordet »ingredienser«).

For de udtryk, der anvendes, er deres sprog underlagt de samme regler som de øvrige obligatoriske angivelser, der er omhandlet i artikel 119 i forordningen om den fælles markedsordning, dvs. de regler, der er defineret som *lex specialis* i artikel 121 i forordningen om den fælles markedsordning.

- 39) *Hvilken enhed forventes at skulle være ansvarlig for at kontrollere, at brugerdata ikke indsamles eller spores, eller at oplysningerne ikke præsenteres sammen med andre oplysninger med salgs- eller markedsføringsformål?*

Bestemmelserne i artikel 119, stk. 4 og 5, i den ændrede forordning om den fælles markedsordning, der fastsætter de krav, der finder anvendelse i tilfælde, hvor næringsdeklarationen og ingredienslisten angives elektronisk, henviser til to obligatoriske mærkningsoplysninger for vinavsprodukter som defineret i artikel 119, stk. 1, i forordningen om den fælles markedsordning.

Artikel 90a i den ændrede forordning om den fælles markedsordning henviser til kontrol og sanktioner i forbindelse med afsætningsregler. I stk. 1 i nævnte artikel fastsættes medlemsstaternes ansvar for markedsføring af de produkter, der er omhandlet i artikel 119, stk. 1, i forordningen om den fælles markedsordning, og som ikke er mærket i overensstemmelse med forordningen. Samme artikels stk. 3 henviser til den kontrol, som medlemsstaterne skal foretage for at kontrollere, om visse produkter, herunder vin, er i overensstemmelse med afsætningsreglerne i forordningen om den fælles markedsordning.

Kontrollen med opfyldelsen af ovennævnte bestemmelser bør derfor foretages af de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for kontrollen med mærkning og præsentation af vinavsprodukter.

- 40) *Har forbrugeren ret til at få adgang til QR-kodens landingsside i en længere periode? Vil Kommissionen fremsætte en henstilling om, hvor længe QR-koden skal være tilgængelig efter salget af vinen?*

I henhold til artikel 12 i fødevarereinformationsforordningen skal obligatorisk fødevarereinformation være tilgængelig, og den skal være let tilgængelig for alle fødevarer. De obligatoriske oplysninger, der angives elektronisk (f.eks. en QR-kode), bør fortsat være tilgængelige på en måde, der svarer til oplysningerne på en fysisk etiket, dvs. de bør være tilgængelige som minimum i den periode, hvor den specifikke kategori af vinprodukter forventes at være egnet til konsum under normale opbevaringsforhold, for at sikre forbrugernes adgang til de obligatoriske oplysninger på et hvilket som helst tidspunkt i produktets forventede levetid. I den forbindelse er det lederen af fødevarerevirksomheden, der er ansvarlig for fødevarereinformationen, der skal sikre, at der foreligger fødevarereinformation, og at den er korrekt, jf. artikel 8, stk. 2, i fødevarereinformationsforordningen. Desuden er ledere af fødevarerevirksomheder ansvarlige for eventuelle ændringer af de fødevarereoplysninger, der ledsager en fødevarer, jf. artikel 8, stk. 4, i fødevarereinformationsforordningen.